

De heer Elio DI RUPO
Vice-Eerste Minister en
Minister van Economie en
Telecommunicatie
de Meeûssquare 23

1000 BRUSSEL

Uw brief van

Uw kenmerk

ONS kenmerk

Bijlagen

29.314/II/PF
RC/MM

Mijnheer de Vice-Eerste Minister,

Op 26 maart 1998, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een klacht onderzocht die op 14 november 1997 werd ingediend tegen het feit dat het Nationaal Instituut van de Statistiek (NIS) een volledig in het Nederlands gestelde brief heeft gestuurd aan een Franstalige particulier uit Beersel.

*

*

*

Op mijn vraag om inlichtingen van 26 november 1997 hebt u, op 23 januari 1998, het volgende geantwoord (vertaling):

" (...) de administratieve briefwisseling die de heer SALKIN ontvangen heeft van het NIS was een enquête-formulier over de reisgewoonten van de Belgen. Dhr. Salkin woont in Beersel, een gemeente van het arrondissement Halle-Vilvoorde, die deel uitmaakt van het Nederlandse taalgebied, in de zin van de artikelen 2 en 3, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

In dergelijke gevallen gaat het NIS er, conform de rechtspraak van de VCT van uit, dat de taal van de betrokkene die is van het gewest. Dit vermoeden juris tantum kan worden ontkracht door een interventie van de betrokkene die een "van die drie talen" (nldr: Frans, Nederlands of Duits) gebruikt, of door een duidelijk element waaruit blijkt dat de betrokkene het gebruik van deze of gene taal wenst.

2.

Wanneer het NIS daarvan op de hoogte is gesteld, past het ambtshalve artikel 41, § 1, van de voornoemde wetten toe. In casu komt het me voor dat het NIS zich naar de SWT heeft gedragen. Het NIS had namelijk geen weet van enig feit waaruit bleek dat dhr. Salkin het Frans wenste te gebruiken, of alleszins niet vooraleer een derde persoon, op 20 oktober 1997, melding maakte van de ontevredenheid van de betrokkene. Op dat ogenblik heeft het NIS de heer Salkin een Franstalig formulier gestuurd."

*

*

*

Conform de vaste rechtspraak van de VCT, moet het sturen van documenten aan een particulier worden beschouwd als een betrekking met een particulier.

Met toepassing van artikel 41, § 1, SWT, gebruiken de centrale diensten in hun betrekkingen met particulieren die van de drie talen waarvan de betrokkene zich heeft bediend.

Aangezien de taal van de particulier het NIS in casu niet bekend was, heeft dit laatste, conform de rechtspraak van de VCT (cfr. advies 779 van 16.12.65) terecht geoordeeld dat er een vermoeden juris tantum bestond volgens hetwelk de taal van de particulier die is van het gebied waarin hij is gevestigd.

De VCT acht de klacht derhalve ontvankelijk maar niet gegrond. Zij neemt bovendien akte van het feit dat de betrokkene een Franstalig formulier kreeg toegestuurd zodra de dienst op de hoogte was van zijn taalaanhorigheid.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS